

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 205 af 6. Juli 1916 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 6316).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

§§ 1—27 (se Tillæg C. Sp. 1991) og Lovforslagets Overgang til 3die Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste og sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Forandringer i Lov af 11. April 1920 om Valg til Rigsdagen.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 5622); Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.).

Udenfor Betænkningen var der stillet følgende Ændringsforslag af *Søren Svendsen, Kayser, Korsgaard, Valdemar Nielsen* og *L. Rasmussen*:

Til § 1.

Efter Punkt 11 indsættes et nyt Punkt, saalydende:

„Lovens § 101 affattes saaledes:

„Den Rigsdagens Medlemmer tilkommende Godtgørelse bestemmes til 4 000 Kr. aarlig for de Medlemmer, der har Bopæl i København eller indenfor en Afstand af 20 Kilometer fra Københavns Hovedbanegaard, og for de øvrige Medlemmer til 5 200 Kr.

Til denne Godtgørelse lægges de i § 93 i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 fastsatte Dyrtidstillæg.

Vederlaget regnes, fra den Dag vedkommende er valgt. De landstingsvalgte Medlemmers Vederlag begynder at løbe samtidig med de øvrige Landstingsmedlemmers.

Enhver Rigsdagsmand er forpligtet til at modtage den fastsatte Godtgørelse.“

Formanden: Sagen kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde; men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Jensen-Sønderup): Som det vil ses af Betænkningen, er det ikke lykkedes i Udvalget at opnaa nogen enstemmig Tilslutning til Forslaget, saaledes som det foreligger. Et Mindretal, Venstres Medlemmer af Udvalget, har givet Tilslutning til den Del af Lovforslaget, der vedrører København-Frederiksberg, og som gaar ud paa at slette Bestemmelsen om Inddeling i 3 Storkredse og lade København-Frederiksberg, ligesom tidligere, være et samlet Omraade. Den Gang vi i sin Tid beskæftigede os med den nugældende Valglov af 11. April dette Aar, var der, som jeg ogsaa havde Lejlighed til at sige ved Sagens første Behandling, Enighed om, at man vanskeligt vilde kunne lave en Stemmeseddel, der var haandterlig, naar den skulde være fælles for hele København med de mange Kandidater, man ventede skulde opstilles der. Vi har i Udvalget faaet præsenteret en Stemmeseddel, der, jeg tror fra alle Sider af Udvalget, blev erkendt som værende brugbar, til Trods for, at den havde Plads til Navnene paa alle de Kandidater, der kunde ventes opstillet, hvis København var een Kreds. Men det viste sig nu, at der ogsaa var andre Indvendinger mod at lægge København-Frederiksberg sammen som een Storkreds end dem, der var fremkommet i det Udvalg, som beskæftigede sig med Valgloven i den forrige Rigsdagssamling. Der blev som Følge deraf ikke Enighed om at gaa med til den Del af Ministerens Forslag. Dette Forslag er, som jeg har nævnt, kun tiltraadt af et Mindretal, nemlig af Venstres Medlemmer.

Hvad det andet Hovedspørgsmaal, at Partilisten skulde bortfalde, angaar, har der heller ikke i Udvalget kunnet opnaas enstemmig Tilslutning dertil og end ikke noget Flertal derfor. Et Flertal i Udvalget har fastholdt, at der maatte være Adgang for Partierne i Amterne, for Københavns Vedkommende i Storkredsene, til at kunne opstille en Nummerering af Kandidaterne, lave en saadan Partiliste, hvis man ønskede det, og det er jo her som paa saa mange andre Omraader, at det bestaaende altid